

מסכת עדיות

פרק ב'

א. רבי חנינא סגן הכהנים העיד ארבעה דברים. מימיהם של כהנים לא גמינו מלשוף את הבשר שנטמא בולד הטמא עם הבשר שנטמא באב הטמא, אף על פי שמוסיפין טמאה על טמאותו. הוסיף רבי עקיבא, מימיהם של כהנים לא גמינו מלחשך את השמן שגופל בטבול يوم בירר שנטמא בטמא מות, אף על פי שמוסיפין טמאה על טמאותו:

ב. אמר רבי חנינא סגן הכהנים, מימי לא ראיתי עור יוצא לבית השרפה. אמר רבי עקיבא, מדבריו לנו, שהמפשיט את הבכור ונמצא טרפה, שיאותו הכהנים בעורו. וחייבים אומרים, לא ראיינו איינו ראה, אלא יוצא לבית השרפה:

ג. אף הוא העיד על כפר קטן שהיה לצד ירושלים, והיה בו זקן אחד והיה מלאה לכל בני הכפר וכותב בכתב ידו ואחרים חותמים, ובא מעשה לפניו חכמים והפירו. לפי דרך אהה למד, שהאשה

כונחת את גטה והאיש כותב את שוברו, שאין קיום הגט אלא בחותמו. ועל מחת נמצאת בבשר, שהסכין והידים טהרות, והבשר טמא. ואם נמצאת בפרק, הכל טהור:

ד. שלשה דברים אמר רבי ישמעאל לפניו חכמים בכרם ביבנה. על ביצה טרופה שהיא נתונה על גבי ירך של תרומה, שהיא חבור. ואם היהה כמין כובע, אינה חבור. ועל שבלה שבקציר וראשה מגיע לקמה, אם נקצרה עם הקמה, הרי היא של בעל הבית, ואם לאו, הרי היא של עניים. ועל גנה קטנה שהיא מקופה עריס, אם יש בה מלא בוצר וסלול מכאן ומלא בוצר וסלול מכאן, תערע. ואם לאו, לא תערע:

ה. שלשה דברים אמרו לפניו רבי ישמעאל, ולא אמר בהם לא אסור והתר, ופרשון רבי יהושע בן מתיא. המפיס מרסא בשbeta, אם לעשות לה פה, חיב, ואם להוציא ממנה לחחה, פטור. ועל הצד נחש בשbeta, אם מתעיק שלא ישכנו, פטור, ואם לרפואה, חיב. ועל לפсин אירוגיות, שהם טהרות באיה הפת וטמאות במשא הזב. רבי אלעזר בן צדוק אומר, אף במשא הזב, טהרות, מפני שלא גמורה מלאכתו:

ו. שלשה דברים אמר רבי ישמעאל ולא הודה לו רבי עקיבא. השום והבשר והמלחות שרשקו מבعد יום, שרבי ישמעאל אומר,

יִגְמַר מִשְׁתַּחַשָּׂה, וַרְבֵּי עֲקִיבָּא אֹמֶר, לֹא יִגְמַר:

ג. שלשה דברים אמרו לפני רבי עקיבא, שניהם משום רבי אליעזר ואחד משום רבי יהושע. שניהם משום רבי אליעזר, יוצא אש霾 בעיר של זהב, ומפריחי יוגנים פסולים לעדות. ואחד משום רבי יהושע, השרץ בפי חלה ו מהלכת על גבי ככורות של פרומת, ספק נגע ספק לא נגע, ספקו טהור:

ה. שלשה דברים אמר רבי עקיבא, על שניהם הודה לו ועל אחד לא הודה לו. על סנקל של סידים, שהוא טמא מדרס. ועל שيري תנור ארבעה, שהיו אמורים שלשה. והודה לו. ועל אחד לא הודה לו, על כסא שפטלו שניהם מחרפייו זה לצד זה, שרבי עקיבא מטמא וחכמים מתקרין:

ט. הוא היה אומר, האב זוכה לבנו, בנוי, ובכח, ובעשרה, ובחכמה, ובשנים, ובמספר הדורות לפניו, והוא חזז, שנאמר (ישעה מא) קרא הדורות מראש, אף על פי שנאמר (בראשית טו), ועבדום ישבו אתם ארבע מאות שנה, ונאמר שם, ודור רביעי ישבו הנה:

י. אף הוא היה אומר, חמישה דברים של שניים עשר חדש. משפט דור המבול, שניים עשר חדש. משפט איוב, שניים עשר חדש. משפט המצריים, שניים עשר חדש. משפט גוג ומגוג לעתיד לבא,

שָׁנִים עַשֶּׂר חֶדֶשׁ. מְשֻׁפֵּט רְשָׁעִים בְּגִיהֵם, שָׁנִים עַשֶּׂר חֶדֶשׁ, שָׁגָאָמֶר
(ישעה סו), וְהִיא מִזְדַּחֲרָה בְּחֶדֶשׁ. רְבִי יֹתָן בָּנוֹ נוֹרִי אָמֶר, מִן
הַפֶּסֶחׁ וְעַד הַעֲצָרָת, שָׁגָאָמֶר וּמִזְדַּחֲרָה שְׁבַת בְּשִׁבְתָּהוּ: